

Vlaams
Parlement

Toespraak door Jan Peumans Vlaams Parlementsvoorzitter

Maandag 12 oktober 2015

Bij de voorstelling van de Literaire Canon

Dames en heren,
Geachte aanwezigen,
Vrienden van het Nederlands,

Ik ben uitermate verheugd om u hier zo talrijk te mogen ontvangen in ons Vlaams Parlement.

Uw aanwezigheid hier vertelt mij twee zaken:

- Ten eerste, dat het Nederlands nog altijd het belangrijkste bindmiddel is van de Vlamingen onder elkaar en dat er nog veel mensen, zoals jullie, begaan zijn met het behoud van onze taal en de verspreiding van ons literair erfgoed.
- Ten tweede, dat ons Vlaams parlement nog altijd veel belang hecht aan zijn eigen voedingsbodem. In 1971 is de voorloper van dit Parlement ontstaan als de Cultuurraad van de Nederlandse Cultuurgemeenschap. Dit huis is ook nog altijd een huis vol cultuur. Dat kunt u zien aan de vele kunstwerken die wij hier koesteren en ook de vele vergaderzalen dragen bijna allemaal de naam van een beeldend kunstenaar. Zo hebben we een Breugelzaal, een Van Dyckzaal, een Memlingzaal enzovoort.

Als liefhebbers van het woord zijn jullie daar misschien wel een klein beetje jaloers op. Maar uiteindelijk hebben we ook een Anna Bijnszaal.

Die zaal ligt het dichtst van al die zalen bij ons grote halfronde. Meer zelfs, hij is de leeszaal van ons parlement. Onze volksvertegenwoordigers verdiepen zich hier meestal in de kranten. Toegegeven, dat zijn iets minder spirituele publicaties dan de religieus geïnspireerde Refreinen van Anna Bijns.

Dames en heren,

Nu zitten we hier in de Frans Masereelzaal. Masereel was een tekenaar en een houtsnijder, maar zijn illustraties werden even goed in boeken gepubliceerd. Hij beschreef de werkelijkheid met heel dynamische pennentrekken. In feite vormt hij de perfecte kruising tussen een beeldend kunstenaar en een schrijver.

De 50 + 1 schrijvers in uw Canon waren dat ook: zij beschreven de wereld rondom zich vaak zo kleurrijk dat wij er ons beelden kunnen bij voorstellen. Hoe hoog het non-fictiegehalte van hun werk ook moge wezen, dankzij hen bezitten wij nu uitstekende beschrijvingen van het Vlaanderen uit hun tijd, van de vroege middeleeuwen tot nu.

Het cultureel erfgoed dat zij op die manier opbouwden is van onpeilbare waarde. Het feit dat die schat nu gebundeld wordt, kan heel Vlaanderen dan ook alleen maar toejuichen.

Het verheugt mij overigens dat het oudste werk in uw Canon, het Leven van Sint Servaas, van Hendrik van Veldeke is. De wieg van onze literaire beschaving stond dus in Limburg, want Veldeke is geboren in Hasselt. En nog mooier, hij schreef het Leven van Sint-Servaas, in opdracht voor het Kapittel van Maastricht. En Maastricht, dat is mijn geboorteplaats.

DANKWOORD

Zo zal elke Vlaming op een of andere manier in deze Canon wel een werk vinden dat hem of haar in het bijzonder aanspreekt. Precies dat maakt uw Canon tot cultureel erfgoed en raakt het de ziel van heel Vlaanderen.

Daarom wil ik het Vlaams Fonds der Letteren, de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal en Letterkunde, uitgeverij Vrijdag en al wie meegewerkt heeft aan dit project, feliciteren voor dit initiatief.

Uw Canon is bovendien geen eenmalig, afgerond feit. Ik heb vernomen dat u volgend jaar op de Frankfurter Buchmesse al een prominente plek zult innemen en dat er ook voor 2016 een nieuw project op stapel staat waarin we kennis kunnen maken met de verfilmde versies van enkele topwerken uit uw Canon.

Met die dynamiek blaast u de literatuur in Vlaanderen extra leven in. Ik kan u alleen maar toewensen dat u dat nog lang mag blijven doen. Veel succes daarmee.

Ik dank u voor uw aandacht.